

kostij in kože in ne morejo živeti ob samem zraku in vodi. Toda namesto, da bi se bila pravila kat. podp. društva potrdila, dobi snovatelj društva po mestnem magistratu v Celju odlok, da je c. kr. namestnija v Gradu snovanje katol. podp. društva prepovedala, ker štirje paragrafi društvenih pravil niso sestavljeni po društveni postavi.

Začasni načelnik premišljuje pravila in društveno postavo; toda pravega zadržka, radi katerega se je društvo prepovedalo, ni mogel najti. V tej veliki zadregi se obrne torej do pokojnega prelata gosp. Franca Kosarja ter prosi dobrega sveta. Že čez nekoliko dni dobi odgovor, v katerem se je razložilo, zakaj so se pravila zavrgla. Neki dobroznani slovenski pravnik, če se ne motim, bližnji sorodnik pokojnega gospoda, je zadel na pravi zadržek. Ko smo torej po danem navodu pravila spremenili, so se nam tudi potrdila in vozili smo srečno na dalje. Pomoči in dobrega sveta blagega gospoda Fr. Kosarja smo pa potrebovali še večkrat prav živo. Sami so prišli k nekemu zborovanju, v jeseni 1879, nalašč v Celje. Mnogo skrbij jim je prizadevalo tudi zidanje novega šolskega poslopja za šolske sestre v Celju.

Prelat Kosar so bili pooblaščenec rajnega knezoškofa Jakoba Maksimilijana v zadevi šolskih sester ter so ob času, ko se je imelo postaviti novo poslopje za šolske sestre v Celju, brezštevilnokrat pisali odboru katoliškega podp. društva. Zagovarjali so z vso močjo misel, naj bi se za šolske sestre v Celju ne zidalo novo poslopje, temveč nakupilo staro šolsko poslopje pred farno cerkvijo (katerega bi se bilo takrat celjsko mesto menda rado zne bilo). Ko se je pa slednjič potrdil načrt, da se naj za šolske sestre postavi nov dom na vrtu gg. Wogg in Radakoviča, so pa zopet prelat Kosar med drugimi blagimi moži, kolikor so le mogli, duševno in gmotno podpirali zidanje. Ostali so blag podpornik podp. društvu in sestram učiteljicam do hladnega groba. Bog njim povrni njihovo skrb zgoraj v lepih nebesih! Hvaležni snovatelj »kat. podp. društva«.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Sv. Jakob v Slov. gor. 13 fl. 64 kr., Čadram 20 fl., Griže 21 fl. 21 kr., Dobova 17 fl., Polzela 5 fl., Sv. Ilij v Slov. gor. 17 fl. 28 kr., Cirkovci 14 fl., dr. Iv. Križanič 1 fl.

Gospodarske stvari.

Stare resnice, katere še zdaj veljajo.

1. Ne sme se s šestimi konji voziti, komur še za dva krme manjka.
2. Boljše je brez večerje spat iti, kakor v jutro z dolgovi ustati.
3. Boljši osel, ki mene nosi, kakor konj, ki me raz sebe vrže.
4. Pri domači mizi je boljša repa, kakor drugod meso in riba.
5. Slabi tesarji, kateri mnogo trščice napravijo.
6. Kdor za žrebelj na kopitu ne mara, lahko konja zgubi.
7. Ako otroci na sejem pridejo, kramarji mnogo denarja izrešijo.
8. Kar žena prihrani, je ravno tako dobro, kakor to, kar mož zasluži.
9. Kdor sprvega le po belem kruhu seže, mora na zadnje pogosto le s črnim se nasititi.
10. Juha ali župa se ne sme za- ali presoliti, da-siravno dosti soli imaš.

11. Kdor si kaj prihraniti hoče, mora pri ustih začeti in pri obleki prenehati.

Kis ali jesih.

Vsaka gospodinja dobro vé, kako potreben je kis pri hiši. Pri kmetški hiši, v kateri se rabi vedno domači, iz sadnih odpadkov in tropin napravljeni kis, nastane nered, če kisa zmanjka, kajti če se mora pri trgovcu tako zvani esene kopovati, stane precej denarja in je škodljiv. Znano je, da na kmetih imamo dobre želodec, da se nam borov krompir in črni kruh ne ustavlja, pa če gospodinja jedila (salato) s esencem okisi, se bodo vsi pritoževali, da želodec ne ugaja.

Skrbimo tedaj, da si dovolj domačega kisa napravimo in v tistih krajih ali mestih, kjer si morajo kis kupovati, naj tirjajo, da bodo trgovci sadni kis prodajali, kajti umetno narejeni, tako imenovani esene, je z žvepleno kiselino zmešan in je za vse nezdrav.

F. P—k.

Beljak pomoč za žgalino.

Ako se zažgeš ali »popariš, steri jajce in razlij beljak čez rano. Ta prevlaka je bolj mehka za rano, kakor »collodium« iz lekarnice in se lažje dobi, bolj hladni, kakor laško olje ali »pavola«. Treba je rano zavarovati pred zrakom, kajti ta najhujše bolečine povzroči. Zato ni lahko kaj druga, kar bi rano tako zakrilo in pred vnetjem zavarovalo, kakor beljak. Torej če se zažgeš ali popariš, spomni se na ta svet, poskusi ga; gotovo ti bo pomagano.

Sejmovi. Dne 7. julija v Poličanah (svinjski sejem). Dne 9. julija v Pišecah, Oplotnici, pri Sv. Hemi, na Hajdinju in pri Sv. Juriju ob Pesnici. Dne 12. julija na Bregu pri Ptujju (svinjski sejem), v Rogatcu, na Planini in v Šoštanju. Dne 13. julija pri Sv. Duhu v Ločah.

Dopisi.

Iz Ptujja. (Slovensko pevsko društvo) se usoja javiti, da je letošnji veliki koncert, ki je bil s početka določen na 5. avgusta, odložen na 8. septembra. Ta odložitve bila je potrebna, ker ni bilo za 5. avgusta godbe dobiti. Vsa čislana društva, vse gospode člane našega društva, kakor tudi vse rodoljube in prijatelje slovenskega petja opozarjamo, da se blagovoljno na to ozirajo in društvu ohranijo svojo blago naklonjenost. Vsi gospodje poverjeniki se prosijo, da radi sklepa računov točno pobirajo doneske in vračajo nabiralne pole.

Iz Gotovelj. (Pogreb.) V petek, 29. junija, smo hladni zemlji izročili našega mežnarja in organista, Matija Kač. Matija Kač se je rodil leta 1811. na Polzeli v Savinjski dolini. Ko je domačo šolo dovršil, naučil se je orglati. Opravljal je službo organista in mežnarja v Gomilski sedem let, na Polzeli eno leto in nekaj časa na Sv. Planini. Od tam se je preselil v Gotovlje, se oženil in opravljal izročeno mu službo celih 54 let, kjer je tudi lansko leto na sv. Jurija dan slovesno svojo zlato poroko obhajal. Naučil je tudi več kmečkih fantov orglati in ker se prejšnja leta ni postava tirjala, da mora vsak v solo hoditi, učil je otroke skoz dve leti pisati, brati in računati v svoji hiši. Popravljal nam je ure, akoravno 83 let star, do zadnjega. Bil je starček priljubljen in vsi farani so ga spoštovali; otroci so ga radi imeli; navadno so ga imenovali »mežnarjev očka«. V celem svojem življenju ni bil nikdar bolan. Dne 21. junija šel je kot mrtvaški ogleda zdrav in ve-